

Bolig“. Af dette Avertissement maa man slutte, at det er vel betænkt, naar denne By har besluttet sig til at oprette et Stadsingeniørembede, og efter den Stigning af Lønnen, der er fastsat, og som vil vare i en længere Aarrække, i Forbindelse med Tilvebringelsen af en Fribolig, vil den, der søger Pladsen, antage, at han der kan finde en Virksomhed maaske for hele Livet. Men da Byen efter 5 Aars Forløb havde faaet lavet de vigtige Ting, den skulde have lavet, nemlig Elektricitetsværk, Ordning af Kloakforholdene, kommunalt Slakteri og et Par andre Ting, afskedigede man uden videre Stadsingeniøren, og af Byraadets Forhandlinger, som jeg har set, fremgaar det ret tydeligt, at det fra flere Medlemmers Side egentlig hele Tiden har været Mening, at naar man havde faaet lavet det, man skulde have lavet, skulde Stadsingeniøren bort. Det er naturligvis uheldigt for den Mand, der har søgt Embedet, har giftet sig og stiftet Familie, men det er ogsaa uheldigt for Byen. Der er ingen Tvivl om, at en By af den Størrelse, det her drejer sig om — det er en By paa omtrent 7,000 Indbyggere —, er uheldigt stillet, naar den ikke har virkelig kyndig Assistance i tekniske og hygiejniske Spørgsmaal. Det turde være et Eksempel, der belyser et Forhold, som vist ogsaa kan findes paa adskillige andre Omraader, nemlig, at Administrationen ikke altid har set paa Byens sande Tarv, ikke at tale om, at der i Virkeligheden begaas en daarlig Handling overfor vedkommende Mand. Men Byens Tarv er naturligvis det vigtigste.

Saadanne Ting synes jeg skulde underkastes Statens Kontrol. Det er netop det, der sigtes til i Grundlovens § 91, at Byens Ledelse bliver hensigtsmæssig og foregaar uden Hensyn til lokale og personlige Interesser. Jeg peger paa dette Eksempel, netop fordi jeg synes, man skulde søge ved dette Lovforslag at finde en Løsning af Spørgsmaalet om Statens Tilsyn, som var noget mere praktisk end den i § 8 foreslaaede. Som gentagne Gange nævnt have disse Spørgsmaal været tagne under Overvejelse i Købstadkommunalforeningen, og jeg skulde ogsaa henstille, at man tog virkelig Hensyn til, hvad Købstadkommunalforeningens Repræsentantskab vilde mene i disse Sager, og at det kommende Udvalg vilde træde maaske endog i direkte Forbindelse med Købstadkommunalforeningens Ledelse.

Dette Lovforslag tilsigter jo at ændre en Del i Købstadkommunalloven af 1868, og denne er i Forvejen ændret meget be-

tydeligt ved den kommunale Valglov og Skattelovene, saa at alle dens væsentlige Paragraffer i Virkeligheden ere blevne ændrede. Jeg synes, der kunde være Anledning til — det vil jeg ogsaa henstille til det kommende Udvalg — at faa det lavet som en samlet Lov, saa at Købstadkommunalloven blev lettere overskuelig, og at man der blev af med en Del, som er Gjentagelser, og en Del, som er ganske uomdernes Ting. Jeg har peget paa Eksemplet med Stadsingeniørerne, som slet ikke omtales i Loven. Jeg synes, det vilde være bedre og klarere, hvis vi kunde faa en ny Købstadkommunallov ved denne Lejlighed. Saa opnaaede man ogsaa en Ting, som er lige saa god som at lave en ny Lov, nemlig at blive af med en gammel. Det er vanskeligt at finde en Ting i 4—5 Love, tilmed naar der er rettet baade i den ene og den anden Paragraf.

Der er ogsaa en Ting, der er lidt mærkelig, nemlig, at Amtmændene efter dette Lovforslag faa omtrent den samme Ret og Indflydelse overfor Købstadkommunerne, som Indenrigsministeren har ifølge Købstadkommunallovens § 34. Man kunde nok finde en klarere og bestemtere Angivelse af, hvorledes Tilsynet skal føres fra Indenrigsministeriets Side.

Saa kommer jeg til et Punkt, som det er af stor Vigtighed at faa taget op. Det er Kommunalrevisionen. Naar nu Byraadene selv skulle vælge deres Formænd, synes jeg, det var heldigt, om de kommunale Revisorer ikke ogsaa bleve valgte af den samme Forsamling. Der er neppe noget Aktieselskab, der vilde gaa ind paa, at Bestyrelsen selv valgte saavel sin Formand som Revisorerne. Jeg synes, der kunde være Anledning til at søge at faa Forholdene ændrede saaledes, at Revisionen blev virkelig effektiv og kritisk overfor Kommunen, og Revisorerne burde derfor vælges af Indenrigsministeriet. Jeg henstiller, om ikke dette var et nødvendigt Appendiks til denne Lov. Ellers synes jeg, Forholdene vilde blive usunde, og vi trænge netop til, hvor vi kunne det, at faa Revisionen forbedret her i Landet.

Jeg skal ikke komme ind paa flere Betragtninger i den Anledning. Dog er der en enkelt Bemærkning, jeg maa gøre. Der tales om, at Omkostningerne blive ret ubetydelige. Jeg tror, de blive ret betydelige. For mellemstore Kommuner ville de endog blive meget betydelige, da disse ere nødte til at have en juridisk Sekretær ved Byraadet, ligesom de, som sagt, blive nødte til at faa nye Lokaler. For Staten bliver